

Written by

Friday, 12 September 2008 19:55 - Last Updated Friday, 12 September 2008 19:58

முதலில், ஓப்பந்த சூதந் திரம் என்னும் கருத்து, நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்ததை பாழ்ப்புத்திவிட்டது என்பதில் எனக்கு எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இந்தக் கருத்து சட்டத்தின் ஓப்புதலைப் பற்றித்தோடும், சூதந் திரத்தின் பெயரால் அது நிலைநாட்டவும் சயெத்தது. பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகளை நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, ஓப்பந்த சூதந் திரத்தின் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய சூதந் திரம் வலுமிக்கவர்கள் வலுவற்றவர்களை ஏமாற்றுவதற்கும், வஞ்சிப்பதற்கும் வாய்ப்பளிப்பது பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. இதன் விளைவு என்ன? சூதந் திரத்தின் பாதுகாவலனாக இருக்க வண்டிய நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, அடிமட்டத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் மக்களுக்கு, சமீபத்துமறைபுறிக் கப்பட்ட வர்க்கத்தக்துக்கு மனெம்மலேமும் பொருளாதாரத் தீங்குகளை, சீர்கடேுகளை, துயரங்களை இழதைத்து வந்தது.

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்ததை சின்னாபின்னப்படுத்திய இரண்டாவது சித்தாந்தம்: சமீக, பொருளாதார ஜனநாயகம் இல்லாமல் அரசியல் ஜனநாயகம் வற்றிப் பறெ முடியாது என்பதை நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் உணரத்தவறியதாகும். இந்தக் கற்றை சிலர் மறுக்கக்கூடும். இதனை மறுப்பவர்களிடம் ஓர் எதிர்க்களே விகடே க விரும்புகிறேன். இத்தாலி, ஜெர்மனி, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளில் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் ஏன் அவ்வளவு எளிதில் வீழ்ச்சி அடைந்தது? அதே நேரம், இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் அது ஏன் அத்தனை எளிதாகத் தகரந்து விடவில்லை? என்னபைப் பொறுத்தவரை, இதற்கு ஒரு பதில் தான் இருக்கிறது. முதலில் குறிப்பிட்ட நாடுகளைவிட, இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்ட நாடுகளில் பொருளாதார ஜனநாயகமும், சமீக ஜனநாயகமும் அதிக அளவில் இருந்ததே

Written by

Friday, 12 September 2008 19:55 - Last Updated Friday, 12 September 2008 19:58

இதற்குக் காரணமாகும்.

சமீக ஜனநாயகமும், பொருளாதார ஜனநாயகமும் அரசியல் ஜனநாயகத்தின் நரம்புமும் நாளமும் ஆகும். இந்த நரம்பும் நாளமும் உறுதியாக இருந்தால் தான் உடல் வலுமிக் கதாக, ஆரோக்கியமானதாக இருக்கும். ஜனநாயகம் என்பது, சமத்துவத்திற்கு மற்றொரு பெயர். நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் சூதந் திர தாகத்தை, விழவைகை கிளர்த்தி விட்டு விட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், சமத்துவத்திற்கு ஆதரவாக அது ஒரு போதும் தலையசைத்ததுகூட இல்லை. சமத்துவத்தின் மக்கியத்துவத்தை அது உணரத் தவறிவிட்டது. அதுமட்டுமல்ல, சூதந் திரத்திற்கும் சமத்துவத்திற்கும் கூட, அது எத்தகைய மயற் சியையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதன் விளைவு, சூதந் திரம் சமத்துவத்தை விழுங்கி விட்டது. அதுமட்டுமல்ல, பல வறோ ஏற்றத் தாழ்வுகள் தோன்றவும் வழிவகுத்து விட்டது.

நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் தோல்வியடைந்ததற்குத் தவறான கோட்பாடுகள் ஒரு காரணம் என்ற என் கருத்தை இதுவரை எடுத்துரைத்தனே. ஆனால், அதே நேரம் ஜனநாயகம் தோல்வியடைந்ததற்குத் தவறான கோட்பாட்டை விடவும், மோசமான அமைப்பு முறை ஒரு காரணம் என்பதிலும் எனக்குள்ளும் அய்யமில்லை. எல்லா அரசியல் சமூதாயங்களும் இரண்டு வர்க்கங்களாகப் பிரிந்துள்ளன: ஆளும் வர்க்கம், ஆளப்படும் வர்க்கம் என்பவையே அவை. இது ஒரு தீமையாகும். இந்தத் தீமையை இத்துடன் நிறுக்கவில்லை. இதிலுள்ள மிகவும் கடுமையான அம்சம் என்னவென்றால், இந்தப் பிரிவினை ஓரே மாதிரியானதாகவும், பரிநிலையில் அமைந்திருப்பதுமாகும். இதனால் ஆளும்பவர்கள் எப்போதும் ஆளும் வர்க்கத்தையே சேர்ந்தவர்களாகவும், ஆளப்படும்பவர்கள் ஒருபோதும் ஆளும் வர்க்கமாக மாற முடியாதவர்களாகவும் இருந்து வருகின்றனர்.

இதன் காரணமாக, மக்கள் தங்களதைத் தாங்களே ஆள்வதில்லை; அவர்கள் ஓர் அரசாங்கத்தை அமைத்து, அது தங்களையே ஆள்வதற்கு விட்டு விடுகின்றனர். இத்தகைய நிலைமையில், நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் மக்களது அரசாங்கமாகவோ அல்லது மக்களால்

Written by

Friday, 12 September 2008 19:55 - Last Updated Friday, 12 September 2008 19:58

நடத்தப்படும் அரசாங்கமாகவோ ஒருபோதும் இருப்பதில்லை. இதன் காரணமாக, அது மக்களாகக் காண அரசாங்கமாகவும் எக்காலத்திலும் இருப்பதில்லை. நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் ஒரு மக்கள் அரசாங்கத்துக்குரிய அம்சங்களாகக் கொண்டிருந்த போதிலும், உண்மையில் அது வழிவழியாக ஓர் ஆளப்படும் வர்க்கத்தை வாழையடி வாழையாக ஓர் ஆளும் வர்க்கம் ஆளுகின்ற ஓர் அரசாங்கமாகவோ எப்போதும் இருந்து வருகிறது.

அரசியல் வாழ்க்கை இவ்விதம் நரேமகைக் கோடாக, ஒழுகக்கக்கோக, நறெபிறழ்வாக உருவாகக் கப்பட்டிருப்பதுதான் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் இவ்வாறு படுதலால் வி அடநைத் திருப்பதற்குக் காரணமாகும். மலேமும், இதன் காரணமாகவே, சூதந் திரம், சதொத்துரிமை, நலவாழ்வு ஆகியவற்றை சாமானிய மனிதனுக்கு உறுதி செய்வதாகத் தான் அளித்திருந்த வாக்குறுதியை, நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

00000000

அகில இந்தியத் தொழிற்சங்கத்தின் சார்பில், 1943 சப்டம்பர் 8 முதல் 17 வரையில் லியில் நடபெற்ற கட்டத்தில், இறுதி நாள் ஆற்றிய உரையிலிருந்து.

நன்றி: தலித் முரசு